

Mr. P.M.J. (Jewan) de Goede
Advocaat

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Sylviuslaan 3
9728 NS GRONINGEN

Postbus 48
9950 AA WINSUM

T 085 - 130 24 30
F 0595 - 854 569

Per fax vooruit: 070 – 365 13 80

degoede@degoedebestuursrecht.nl
www.degoedebestuursrecht.nl

Groningen, 30 november 2023

Inzake: Groninger Bodem Beweging / vaststellingsbesluit 2023-2024
Betreft: Aanvullend beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening
Uw ref.: 202306749/1/R4

AANVULLEND BEROEPSCHRIFT TEVENS VERZOEK OM VOORLOPIGE VOORZIENING

Hoogedelgestrenge dames en heren,

Namens cliënte bericht ik u in de procedure die bij u bekend is onder bovenvermeld kenmerk als volgt.

I. VOORAF

Op 29 juni 2023 heeft de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat (hierna: **de Staatssecretaris**) het ontwerpbesluit tot vaststelling van de operationele strategie voor gaswinning in het Groningenveld voor het gasjaar 2023-2024 gepubliceerd. Op 7 augustus 2023 heeft cliënte u laten weten een zienswijze te willen geven op het ontwerpbesluit, hetgeen zij op 6 september 2023 – inhoudelijk – heeft gedaan.

Op 21 september 2023 heeft de Staatssecretaris besloten tot definitieve vaststelling van de operationele strategie voor gaswinning door de Nederlandse Aardolie Maatschappij (hierna: **NAM**) in het Groningenveld voor de periode 2023-2024 (hierna: **het bestreden besluit**). Tegelijkertijd is ook de Nota van antwoord bekendgemaakt, waarmee wordt gereageerd op de op het ontwerp-vaststellingsbesluit ingediende zienswijzen.

Cliënte heeft zich niet kunnen verenigen met het bestreden besluit en heeft daartegen op 6 november 2023 pro forma beroep ingesteld. Op 9 november 2023 heeft u de goede ontvangst daarvan bevestigd en cliënte desverzocht tot en met 7 december a.s. in de gelegenheid gesteld haar beroepsgronden aan u te doen toekomen.

Op 9 november 2023 heeft u cliënte ervan in kennis gesteld dat het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen, mede namens verschillende andere bestuursorganen, eveneens beroep heeft ingesteld tegen het bestreden besluit, alsmede dat voornoemde bestuursorganen hebben verzocht een voorlopige voorziening te treffen strekkende tot schorsing van het bestreden besluit totdat door u op hun beroepen is beslist. U heeft cliënte uitgenodigd voor de mondelinge behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening, die op 7 december a.s. is gepland.

Cliënte maakt hierdoor tijdig gebruik van de gelegenheid haar beroepsgronden aan u te doen toekomen. Cliënte verzoekt u hierdoor eveneens een voorlopige voorziening te treffen, strekkende tot schorsing van het bestreden besluit totdat op het daartegen gericht beroep is beslist. Cliënte bespreekt hierna eerst haar beroepsgronden, waarna zij haar verzoek om een voorlopige voorziening toelicht.

II. BEROEPSGRONDEN

1. Zorgvuldigheid en evenredigheid: andere maatregelen dan inzet Groningenveld

Cliënte stelt zich allereerst op het standpunt dat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: **Awb**) en het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, tweede lid, van de Awb. Volgens cliënte heeft de Staatssecretaris onvoldoende (kenbaar) gemotiveerd waarom niet voor een van de andere alternatieven dan de inzet van het Groningenveld is gekozen, die zijn beschreven in het advies van Gasunie Transport Services B.V. (hierna: **GTS**) van 26 mei 2023. Cliënte merkt daarover als volgt op.

In het aanvullende advies van GTS van 16 mei 2023 wordt op pagina 6 toegelicht dat uit haar analyse volgt dat voor het gasjaar 2023/2024 vanaf ongeveer -6,5 C additionele maatregelen nodig zijn om de leveringszekerheid te kunnen garanderen. In dat verband kan volgens GTS worden gedacht aan snelle vraagreductie of productie in het Groningenveld. Als het Groningenveld niet wordt ingezet en sprake is van een 'koude dag' (minder dan -6,5 C) kan het gasnetwerk volgens GTS in een tijdsbestek van uren leeglopen, als tegelijkertijd ook de UGS Norg zou uitvallen. Voor die situatie beschouwt GTS een viertal mogelijkheden om ook in die situatie – en zonder inzet van het Groningenveld – nog te kunnen voldoen aan de gasvraag. Cliënte meent dat, mede gezien het overweldigende aantal adviezen van bestuursorganen en wettelijke adviseurs tot algehele sluiting van het Groningenveld, die vier alternatieven intensiever hadden moeten worden beschouwd en afgewogen door de Staatssecretaris, omdat ook met die alternatieven de leveringszekerheid kan worden geborgd terwijl de belangen van Groningers worden gerespecteerd.

Eén van de maatregelen die GTS beschouwt is het reduceren en afschakelen van industriële vraag. Die mogelijkheid wordt echter slechts op hoofdlijn beschouwd, getuige de opmerking dat de impact daarvan niet in het huidige plan van GTS is voorzien, omdat het uitgangspunt was dat het Groningenveld zou kunnen (blijven) dienen als back-up voor het geval sprake is van een 'koude dag' en de UGS Norg geen uitkomst zou kunnen bieden. Het had op de weg gelegen van de Staatssecretaris die mogelijkheid nader

te beschouwen en uit te zoeken, om te bezien of het treffen van die maatregel ervoor zou kunnen zorgen dat inschakeling van het Groningenveld geheel achterwege zou kunnen blijven. Zeker gezien de bekende belangen die geschaad worden met de inzet van het Groningenveld, is het bestreden besluit – door dat nadere onderzoek na te laten – onzorgvuldig voorbereid. De Staatssecretaris heeft integendeel zelfs vier grootverbruikers uitstel gegeven van de verplichting hun installaties voor oktober 2022 ombouw te bouwen van Groningengas naar een andere energiebron.

Ook de mogelijkheden om het verbruik van huishoudens op enigerlei wijze terug te dringen of op voorhand afspraken te maken over een reductie van de gasstromen met landen die gas via Nederland ontvangen zijn wat cliënte betreft onvoldoende uitgediept en betrokken bij de besluitvorming. Dat zijn reële opties, die beide ertoe leiden dat het Groningenveld – en daarmee de belangen van Groningers – wordt ontzien. Door niettemin te kiezen voor de inzet van het Groningenveld heeft het bestreden besluit onnodige nadelige gevolgen voor belanghebbenden. Het bestreden besluit is in zoverre ook in strijd met het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, tweede lid, van de Awb.

2. Beschermd en niet-beschermd afnemers; Bescherm- en Herstelplan Gas

Cliënte stelt zich in de tweede plaats op het standpunt dat GTS in haar advies ten onrechte geen onderscheid heeft gemaakt tussen beschermd en niet beschermd afnemers, zodat het standpunt van de Staatssecretaris, dat de inzet van het Groningenveld noodzakelijk is, is gebaseerd op een onjuist advies. De Staatssecretaris heeft zich daarvan onvoldoende vergewist, zodat het bestreden besluit in strijd is met artikel 3:9 van de Awb. Cliënte merkt daarover als volgt op.

In de adviezen van GTS van 31 januari 2023 en 26 mei 2023 wordt toegelicht dat de inzet van het Groningenveld volgens haar noodzakelijk is om te blijven fungeren als back-up, voor het geval sprake is van een koude winter (-6,5 C of kouder) én UGS Norg uitvalt. Aan die vaststelling van GTS ligt haar raming ten grondslag, waarmee zij heeft berekend wat de gasvraag voor het gasjaar 2023-2024 zal zijn. GTS heeft daarbij tot uitgangspunt genomen dat *alle* afnemers bediend moeten worden van gas, terwijl zij – en zo heeft zij ten onrechte nagelaten – onderscheid had moeten maken tussen *beschermd* en *niet beschermd* afnemers.

Cliënte wijst in het verband van het vorenstaande op de Verordening (EU) betreffende maatregelen tot veiligstelling van de gasleveringszekerheid (hierna: **de Verordening EU**).¹ Als de situatie zich zou voordoen dat sprake is van een koude winter (-6,5 C of lager) en UGS Norg zou uitvallen, zou zich een 'noodsituatie' voordoen als bedoeld in artikel 11, eerste lid en onder c, van de Verordening EU. Immers, alsdan zal sprake zijn van een aanzienlijke verstoring van de gaslevering. Met het bestreden besluit is alsdan voorzien dat het Groningenveld wordt ingeschakeld om nog aan de gasvraag te kunnen voldoen, maar de Verordening EU biedt grondslag voor het treffen van niet-marktgebaseerde maatregelen, zoals het afschakelen van niet beschermd afnemers. Zodoende wordt, in noodsituaties, de levering aan beschermd afnemers verzekerd. Dat onderscheid komt niet terug in de raming van GTS en de Staatssecretaris heeft zich daarvan onvoldoende vergewist.

Het antwoord op de vraag wanneer niet beschermd afnemers zouden kunnen worden afgeschakeld, zou moeten worden geregeld door het Bescherm- en Herstelplan Gas (hierna: **BHG**). In het BHG is

¹ Verordening 2017/1938 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2017, betreffende maatregelen tot veiligstelling van de gasleveringszekerheid en houdende intrekking van Verordening (EU) nr. 994/2010.

beschreven welke maatregelen getroffen kunnen worden in het geval van een aanzienlijke verslechtering van de gaslevering, zoals in het geval van koude temperaturen (-6,5 C of lager) en uitval van UGS Norg. In de huidige vorm biedt het BHG onvoldoende grondslag voor het afschakelen van niet beschermde afnemers, zodat die afschakeling naar nationaal recht kennelijk niet mogelijk is. Als het BHG daarop zou worden aangepast, zouden ook andere niet-marktgebaseerde maatregelen, zoals het afschakelen van niet beschermde afnemers, getroffen kunnen worden en zou winning uit het Groningenveld geheel achterwege kunnen worden gelaten – ook in noodsituaties. Ook de Inspecteur-Generaal van Staatstoezicht op de Mijnen (hierna: **SodM**) spreekt hierover in zijn aan de Staatssecretaris uitgebrachte advies van 1 juni 2023 over de operationele strategie.

Het enkele feit dat de nationale wetgever de mogelijkheid voor het treffen van niet-marktgebaseerde maatregelen als bedoeld in artikel 11 van de Verordening EU tot op heden nog niet heeft omgezet naar nationale regelgeving, lees: overeenkomstige aanpassing van het BHG, leidt nu tot de gestelde noodzaak van de functie als back-up van het Groningenveld. In zijn voortgangsbrief van 6 april 2023 geeft de Minister voor Klimaat en Energie te kennen dat de maatregel tot afschakeling van niet beschermde afnemers nog wordt uitgewerkt.² Zijn verwachting was – destijds – dat een en ander in de winter van 2023 gereed zou zijn. Naar beste weten van cliënte is de aanpassing c.q. uitwerking van het BHG op dit moment echter niet gereed. Het voorstel voor herziening van het BHG is pas op 29 november 2023 in consultatie gegaan. Het klemmt dat het ontbreken van die uitwerking nu kan worden gebruikt als argument voor het fungeren van het Groningenveld als back-up.

Kortom: GTS maakt in haar raming ten onrechte geen onderscheid tussen beschermde en niet beschermde afnemers om te bepalen hoe hoog de gasvraag is waaraan moet worden tegemoetgekomen. Als GTS daar rekening mee had gehouden is het nog maar zeer de vraag of het Groningenveld alsdan nodig zou zijn om te fungeren als back-up voor structureel lage temperaturen en uitval van UGS Norg. De inzet van het Groningenveld was bovendien in elk geval niet nodig geweest, zelfs in geval van noodsituaties, als de mogelijkheden voor het treffen van niet-marktgebaseerde maatregelen tijdig een wettelijke grondslag naar nationaal recht had gekregen (lees: als het BHG tijdig was bijgewerkt). Het ligt op de weg van de Staatssecretaris daar alsnog zorg voor te dragen en daarbij ook algeheel af te zien van de inzet van het Groningenveld. Het bestreden besluit is gezien het vorenstaande niet zorgvuldig voorbereid en in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

3. Rechtsonzekerheid: wat is dé operationele strategie?

Cliënte stelt zich verder op het standpunt dat uit het bestreden besluit onvoldoende zeker blijkt wat wordt verstaan onder *de operationele strategie*, die NAM moet uitvoeren voor het gasjaar 2023-2024. Cliënte merkt daarover als volgt op.

Op grond van artikel 52f van de Mijnbouwwet is de houder van de winningsvergunning Groningenveld, NAM, verplicht de winning van het Groningenveld uit te voeren overeenkomst de door het bevoegd gezag vastgestelde operationele strategie. In paragraaf 3.2 van het bestreden besluit licht de Staatssecretaris toe dat hij een operationele strategie heeft opgevraagd bij de NAM voor een drietal scenario's. Op 14 april 2023 heeft de NAM de Staatssecretaris de door haar voorgestelde operationele strategie doen toekomen. Na het verschijnen daarvan heeft GTS op 26 mei 2023 een aanvullend advies uitgebracht, waarmee zij

² Verwijzing naar Kamerbrief.

deels terugkomt op haar eerdere raming van 31 januari 2023. Op basis van dat aanvullende advies van GTS van 26 mei 2023, dus van na het verschijnen van de door de NAM voorgestelde operationele strategie van 14 april 2023, heeft de Staatssecretaris zijn 'eigen scenario' bedacht. Dat scenario is uitgewerkt in paragraaf 4.5 van het bestreden besluit. Het nieuwe advies van GTS is niet voorgelegd aan de NAM om op basis daarvan een gewijzigd voorstel te doen voor een operationele strategie (hetgeen overigens op zich al in strijd is met artikel 52c en 52d van de Mijnbouwwet).

Het vorenstaande leidt tot onduidelijkheid over hetgeen moet worden verstaan onder de door NAM uit te voeren operationele strategie. In artikel 1, eerste lid, van het bestreden besluit (paragraaf 7) is bepaald dat de NAM de winning van het Groningenveld voor het gasjaar 2023-2024 uitvoert overeenkomstig "de operationele strategie", "met inachtneming van het bepaalde in paragraaf 4.5 en 4.6" en "houdt zich daarbij aan de hiernavolgende regels". Die "hiernavolgende regels" blijken onder meer uit artikel 1, tweede lid, van het bestreden besluit (paragraaf 7), waarin is opgenomen: "De operationele strategie, zoals opgenomen in het voorstel van NAM van 14 april 2023, maakt deel uit van dit besluit".

Gezien de hiervoor al omschreven omstandigheden rondom de totstandkoming van de operationele strategie en de hiervoor geciteerde delen van artikel 1 van het bestreden besluit is bijvoorbeeld onduidelijk wat moet worden verstaan onder "de operationele strategie": is dat 1) het door de NAM op 14 april 2023 voorgestelde scenario, of is dat, gezien de passage "met inachtneming van het bepaalde in paragraaf 4.5 en 4.6", 2) het door de Staatssecretaris zelf samengestelde pakket als beschreven in voornoemde paragrafen of is dat zelfs 3) een combinatie van beiden? Voorzover het dat laatste is, is eveneens onduidelijk welke rangorde tussen beide is aangebracht in geval van discrepanties. Ook is onduidelijk welke rol artikel 1, tweede lid, van het bestreden besluit in het vorenstaande speelt. Daarin wordt bepaald dat het voorstel van de NAM van 14 april 2023 'onderdeel uitmaakt van het besluit', maar wat is daarmee beoogd en bedoeld (mede in samenhang gezien met artikel 1, eerste lid, van het bestreden besluit)? Tot slot is ook onduidelijk wat de verhouding is tussen het voorstel van de NAM van 14 april 2023, de door de Staatssecretaris zelf samengestelde operationele strategie en tabel 3 op pagina 29 van het bestreden besluit.

Het gevolg van alle vorenstaande onduidelijkheden is onder andere dat onduidelijk is welke operationele strategie nu moet worden uitgevoerd door de NAM en daardoor ook hoe veel locaties ingezet zullen worden en welke hoeveelheden daaruit gewonnen mogen worden. Het ligt op de weg van de Staatssecretaris dat te verduidelijken. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

4. Veiligheid, gezondheid en versterking

Cliënte stelt zich inhoudelijk tot slot op het standpunt dat de Staatssecretaris onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt in hoeverre met de operationele strategie wordt voldaan aan de veiligheidsnorm van 10⁻⁵, zodat het bestreden besluit in strijd is met artikel 52d, tweede lid en onder a, van de Mijnbouwwet. Cliënte merkt daarover als volgt op.

In paragraaf 5.2 van het bestreden besluit bespreekt de Staatssecretaris het criterium van de veiligheidsnorm. Cliënte leest in de genoemde paragraaf een onderkenning en onderschrijving van de veiligheidsrisico's van het bestreden besluit: Groningen is niet veilig en wordt niet veiliger met het bestreden besluit. Niet alleen de adviezen die zijn uitgebracht in het kader van de onderhavige

besluitvorming, zoals die van het SodM en een groot aantal bestuursorganen, maar ook bijvoorbeeld de conclusies van de parlementaire enquête zijn duidelijk: gaswinning van het Groningenveld is niet veilig. Iedereen is het dus met elkaar eens. Cliënte vindt het onbegrijpelijk dat de Staatssecretaris desondanks heeft besloten tot vaststelling van een operationele strategie die tóch gaswinning van het Groningenveld behelst. Volgens cliënte had de Staatssecretaris, gezien zijn eigen conclusies en het overweldigende aantal adviezen, niet anders kunnen besluiten dan tot definitieve sluiting van het Groningenveld.

Cliënte betreft bij het vorenstaande ook dat – zoals jaarlijks het geval is – een te rooskleurig beeld wordt geschetst van de voortgang van de versterkingsoperatie. De Staatssecretaris overweegt in het bestreden besluit dat verschillende woningen worden toegevoegd aan het bestand van door de Nationaal Coördinator Groningen (hierna: **NCG**) te versterken woningen, maar miskent dat de NCG nog lang niet door het bestaande aantal te versterken woningen heen is. Staatstoezicht op de Mijnen concludeert in haar laatste Jaarlijkse Voorgangsverslag dat het tempo van de versterking een factor drie omhoog moet.³ De Staatssecretaris onderschat daarmee het veiligheidsrisico en gezondheidsrisico. Dat is een gebrek dat kleeft aan het bestreden besluit.

5. Tussenconclusie: beroepsprocedure

Cliënte stelt gezien het vorenstaande vast dat het bestreden besluit in elk geval niet in stand kan blijven om de navolgende redenen:

- a) de Staatssecretaris heeft alternatieven van de inzet van het Groningenveld onvoldoende intensief onderzocht en afgewogen, terwijl die alternatieven hetzelfde resultaat kunnen bereiken (het voldoen aan de gasvraag en eisen uit hoofde van leveringszekerheid) met aanzienlijk minder nadelige gevolgen voor Groningers (alsdan zal de inzet van het Groningenveld algeheel onnodig zijn);
- b) de Staatssecretaris heeft niet voldaan aan zijn vergewisplicht door te miskennen dat GTS ten onrechte geen onderscheid heeft gemaakt tussen beschermde en niet beschermde afnemers;
- c) de gestelde noodzaak van het fungeren van het Groningenveld als back-up voor een 'koude winter' (-6,5 C of lager) en uitval van UGS Norg is enkel en alleen het gevolg van het niet tijdig bieden van een wettelijke grondslag naar nationaal recht voor het afschakelen van niet beschermde afnemers;
- d) het bestreden besluit is rechtsonzeker ten aanzien van de vraag wat nu precies wordt verstaan onder door de NAM uit te voeren operationele strategie (waardoor eveneens onduidelijk is hoe veel locaties actief mogen zijn en hoe veel gas daaruit gewonnen mag worden);
- e) de Staatssecretaris laat het veiligheids- en gezondheidsbelang van Groningers – ondanks eigen conclusies en het overweldigende aantal adviezen – niet prevaleren; en
- f) de Staatssecretaris miskent de voortgang van de versterkingsoperatie en onderschat daarmee de veiligheids- en gezondheidsrisico's van Groningers.

Cliënte verzoekt u gelijk te oordelen, haar beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen.

³ Vergelijk Voortgang van de versterkingsopgave en de afbouw van de gaswinning ('22-'23)

III. VERZOEK OM VOORLOPIGE VOORZIENING

1. Processuele connexiteit

Uit artikel 8:81, eerste lid, van de Awb volgt dat voor het treffen van een voorlopige voorziening is vereist dat bij de bestuursrechter beroep is ingesteld tegen het desbetreffende besluit: er moet sprake zijn van processuele connexiteit. Nu cliënte op 6 november jl. beroep heeft ingesteld tegen het bestreden besluit, is voldaan aan het vereiste van processuele connexiteit.

2. Voorlopige rechtmatigheidstoets

Voor wat betreft de door uw Voorzieningenrechter aan te leggen voorlopige rechtmatigheidstoets, door uw Voorzieningenrechter aan te leggen, verwijst cliënte naar haar hiervoor beschreven beroepsgronden. Gelet op die beroepsgronden heeft cliënte de gerede verwachting dat haar beroep tegen het bestreden besluit succesvol zal zijn.

3. Spoedeisend belang en belangenafweging

Voor het treffen van een voorlopige voorziening is op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Awb verder vereist dat het treffen daarvan gelet op de betrokken belangen en onverwijld spoed noodzakelijk is. Cliënte bespreekt die beide onderdelen, spoedeisend belang en belangenafweging, hierna.

Gaswinning van het Groningenveld heeft – als genoegzaam bekend bij alle betrokken partijen – onmiskenbaar grote nadelige gevolgen voor Groningers. Uit de parlementaire enquête is gebleken dat belangen van Groningers structureel zijn miskend en onderschat. Cliënte ziet in het bestreden besluit een voortzetting daarvan. Het aantal adviezen dat pleit voor definitieve sluiting van het Groningenveld is overweldigend groot, maar de Staatssecretaris laat zich desondanks leiden door belangen van leveringszekerheid. Dat is een pijnlijke constatering. Die constatering wordt pijnlijker door de vaststelling dat de inschatting voor het benodigde gas is gebaseerd op een gebrekkige raming van GTS, waarin geen onderscheid wordt gemaakt tussen beschermde en niet beschermde afnemers. De gestelde noodzaak voor het fungeren van het Groningenveld als back-up in het geval van een 'koude winter' en uitval van UGS is daarnaast enkel en alleen het gevolg van het niet tijdig aanpassen en uitwerken van het BHG, ondanks de daartoe gestelde mogelijkheden door de Verordening EU.

Het laten voortbestaan van aanzienlijke veiligheids- en gezondheidsrisico's voor Groningers terwijl de noodzaak daarvan op losse schroeven staat levert volgens cliënte zonder meer een spoedeisend belang bij haar verzoek om een voorlopige voorziening op. Het overweldigende aantal adviezen is duidelijk: stop de gaswinning van het Groningenveld en doe daarmee een stap naar het beëindigen van het leed van Groningers. Het is niet veilig en verantwoord. De gaswinning van het Groningenveld moet overeenkomstig die adviezen op zo kort mogelijke termijn algeheel worden gestopt, terwijl integendeel die gaswinning in theorie morgen, in de omstandigheden van artikel 2 van het bestreden besluit (paragraaf 7), kan aanvangen met alle gevolgen van de intensivering van de veiligheidsrisico's van Groningers van dien. Met name om die reden kan de uitkomst van de beroepsprocedure tegen het bestreden besluit niet worden afgewacht en heeft cliënte een spoedeisend belang bij haar verzoek.

4. Tussenconclusie: verzoek om voorlopige voorziening

Cliënte stelt gezien het vorenstaande vast dat haar verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, strekkende tot schorsing van het bestreden besluit totdat op het daartegen gerichte beroep is beslist, voor toewijzing gereedligt. Zij verzoekt uw Voorzieningenrechter gelijk te oordelen en de gevraagde voorziening te treffen.

5. Plannen zitting

Het geniet de voorkeur van cliënte om haar onderhavige verzoek op 7 december a.s. gecombineerd ter zitting te behandelen met het verzoek van GS (mede namens andere bestuursorganen). Dat biedt proceseconomische en praktische voordelen. Mocht u de mondelinge behandeling van het onderhavige verzoek op 7 december a.s. niet aangewezen achten, dan geeft cliënte u dringend ter overweging de behandeling van haar verzoek op de kortst mogelijke termijn te laten plaatsvinden.

IV. AFRONDEND

Cliënte verzoekt u gezien het vorenstaande:

- a) haar beroep tegen het bestreden besluit gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen; en
- b) haar verzoek om een voorlopige voorziening te treffen, strekkende tot schorsing van het bestreden besluit totdat door u op het daartegen gerichte beroep is beslist, toe te wijzen.

Cliënte verzoekt u tot slot bij grondverklaring van haar beroep een proceskostenvergoeding toe te kennen op de voet van artikel 8:75 van de Awb en bij toewijzing van haar verzoek om een voorlopige voorziening eveneens een proceskostenvergoeding toe te kennen, op de voet van artikel 8:108, eerste lid, jo. 8:75 van de Awb.

In afwachting van uw verdere instructie,

Hoogachtend,

Mr P.M.J. (Jewan) de Goede